

กาวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สก ๒๒/๒๕๔๗

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานอัยการสูงสุดกรณีไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบ
คุณสมบัติ และการประเมินบุคคลผู้สมควรที่จะดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานอัยการสูงสุด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๖ ถึงอัยการสูงสุด
ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารจำนวน ๕ รายการ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบคุณสมบัติและการ
ประเมินบุคคลผู้สมควรที่จะดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสของสำนักงานอัยการสูงสุด

สำนักงานอัยการสูงสุดมีหนังสือด่วนมาก ที่ อส (สฝคก.) ๐๐๐๓/๔๓๑๒ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม
๒๕๔๖ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ได้จำนวน ๓ รายการ ข้อมูลข่าวสารรายการอื่น ๆ
ไม่เปิดเผย เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) (๔) (๖) ตามพระราชบัญญัติข้อมูล
ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๗ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานอัยการสูงสุดที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และ
การบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด และ
ได้ตรวจสอบเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องแล้ว ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ที่จะอุทธรณ์คำสั่ง ไม่เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารจำนวน ๓ รายการ ได้แก่

(๑) ข้อมูลข่าวสารที่คณะกรรมการประเมินฯ ใช้ประกอบตรวจสอบและประเมิน และผลของ
การตรวจสอบและประเมินฯ ของผู้อุทธรณ์เกี่ยวกับเรื่องการเสนอแต่งตั้งอัยการอาวุโส

(๒) ข้อมูลข่าวสารที่ประธานคณะอนุกรรมการประเมินฯ มีถึงบุคคลเพื่อแจ้งให้ข้อมูลเกี่ยวกับ
ผู้อุทธรณ์ เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการอัยการ (ก.อ.) สำหรับผู้ที่จะดำรงตำแหน่ง
อัยการอาวุโส

/ (๓) หนังสือ ...

หน้า ๑ ใน ๔ หน้า

(๓) หนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ค่วนที่สุด ที่ อส ๐๐๓/ว ๒๕๓ เรื่อง อัยการอาวุโสที่
ประธานอนุกรรมการประเมินฯ มีถึงข้าราชการสำนักงานอัยการสูงสุด และลูกจ้าง เพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ผู้อุทธรณ์

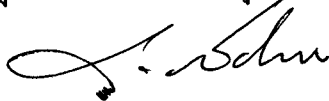
ผู้อุทธรณ์ให้ถ้อยคำว่าสำนักงานอัยการสูงสุดส่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวบางส่วนให้ผู้อุทธรณ์แล้ว
แต่ยังไม่ครบถ้วน กล่าวคือ รายการที่ ๑ คือ ผลของการตรวจสอบและประเมินฯ ของผู้อุทธรณ์เกี่ยวกับเรื่องอัยการ
อาวุโส สำหรับข้อมูลข่าวสารที่คณะกรรมการประเมินฯ ใช้ประกอบการตรวจสอบและประเมินนั้น ผู้อุทธรณ์ได้
รับแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ไม่มีข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการที่ประธานอนุกรรมการประเมินฯ ใช้หลักเกณฑ์อย่างไรมาประเมิน
ผู้อุทธรณ์ไม่ให้ผ่านการคัดเลือกดังกล่าว รายการที่ ๒ คือ หนังสือที่ประธานคณะกรรมการประเมินฯ มีไปถึง
บุคคลเฉพาะเจาะจงที่เคยทำงานร่วมกับผู้อุทธรณ์ เพื่อทำการประเมินบุคคลต่าง ๆ ตามบัญชีรายชื่อข้าราชการ
อัยการที่จะเกษียณอายุราชการในปลายปีงบประมาณ ๒๕๔๖ นั้น ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับผลการพิจารณาประเมินของ
คณะกรรมการประเมินฯ ที่รวบรวมจากบุคคลต่าง ๆ แล้วนำมาประเมิน รวมทั้ง จำนวนบุคคลที่ทำการประเมิน
ผู้อุทธรณ์ว่า มีจำนวนเท่าใด รายการที่ ๓ ผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับใบประเมินที่มีถึงข้าราชการสำนักงานอัยการสูงสุด
และลูกจ้าง เพื่อให้เห็นความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ นอกจากนี้ผู้อุทธรณ์ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ตนได้รับสรุปผล
การประเมินของคณะกรรมการประเมินฯ แล้ว แต่ตนต้องการทราบรายละเอียดหลักเกณฑ์การประเมินของ
คณะกรรมการประเมินฯ และผลการพิจารณาของคณะกรรมการประเมินฯ ที่ประเมินผู้อุทธรณ์ สำหรับ
รายการที่ ๒ และ ๓ นั้น ต้องการทราบรายชื่อบุคคลที่ประธานคณะกรรมการประเมินฯ มีหนังสือไปถึง เพื่อขอ
ข้อมูลมาประกอบการพิจารณาของ ก.อ. สำหรับผู้ที่จะดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส รวมทั้ง ความเห็นของแต่ละ
บุคคลโดยไม่ต้องทราบชื่อของผู้ให้ความเห็นนั้น นอกจากนี้ ต้องการทราบว่า บุคคลที่ทำการประเมินครั้งนี้
มีจำนวนทั้งหมดกี่คน และรายละเอียดในการประเมินทั้งหมด ทั้งนี้ เพื่อรวบรวมเป็นหลักฐาน เพื่อใช้ประกอบ
การฟ้องศาลปกครองต่อไป

ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดชี้แจงสรุปความได้ว่า ในการพิจารณาให้ความเห็นชอบการแต่งตั้ง
ข้าราชการอัยการให้ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส นั้น สำนักงานอัยการต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติหลัก
เกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส พ.ศ. ๒๕๔๓ และข้อกำหนด ก.อ. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และ
วิธีการแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส โดยมีคณะกรรมการประเมินบุคคลเพื่อดำรงตำแหน่ง
อัยการอาวุโส ซึ่ง ก.อ. แต่งตั้ง ทำการตรวจสอบและประเมินว่า รายชื่อบุคคลที่นายรัฐมนตรีเสนอ ต่อ ก.อ. ตาม
มาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้ง และดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส พ.ศ. ๒๕๔๓ เพื่อขอความ
เห็นชอบนั้น เป็นผู้มีความสมบัติถูกต้องตามข้อกำหนดหรือไม่ และเป็นผู้ที่เหมาะสมในการดำรงตำแหน่งอัยการ
อาวุโสหรือไม่ และเมื่อ ก.อ. พิจารณาให้ความเห็นชอบแล้ว จึงนำความกราบบังคมทูล สำหรับข้อมูลข่าวสารที่
ประธานคณะกรรมการประเมินฯ มีถึงบุคคลเพื่อให้แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับผู้อุทธรณ์เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการ
พิจารณาของ ก.อ. สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส มีจำนวน ๓ กลุ่ม ประกอบด้วย ผู้บังคับบัญชา ๓ คน

ผู้ร่วมงาน ๓ คน และผู้ได้บังคับบัญชา ๓ คน นอกจากนี้ ได้มีหนังสือถึงข้าราชการสำนักงานอัยการสูงสุด และ ลูกจ้าง เพื่อให้แสดงความเห็นเกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ด้วย โดยคณะกรรมการประเมินผลฯ ได้ส่งผลการประเมินให้ ก.อ. พิจารณา ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอความเป็นธรรมต่อคณะกรรมการอัยการ (ก.อ.) ก.อ. จึงอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์เข้าชี้แจง โดยไม่ได้บอกประเด็นข้อดีข้อเสียของผู้อุทธรณ์ที่สรุปได้จากการประเมินให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ก่อน นอกจากนี้ได้นำทะเบียนประวัติของผู้อุทธรณ์ที่มีอยู่ในสำนักงานอัยการสูงสุดมาประกอบในการพิจารณาด้วย และได้แจ้งสรุปผลประเมินของคณะกรรมการประเมินฯ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ซึ่งในสรุปผลประเมินฯ ดังกล่าว ได้ระบุคะแนนและความเห็นของคณะกรรมการประเมินฯ ว่า ทำไมผู้อุทธรณ์จึงไม่ได้รับการพิจารณาให้ ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส สำหรับเหตุผลที่สำนักงานอัยการสูงสุดไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ได้นั้น เพราะเห็นว่าอยู่ในบังคับข้อยกเว้นตามมาตรา ๑๕ (๒) (๔) (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้ให้ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ กลุ่ม ไม่ประสงค์ที่จะให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และแบบการประเมินบุคคลฯ ดังกล่าวนั้น ผู้ให้ข้อมูลเขียนด้วยลายมือของตนเอง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว แม้ว่าจะให้ปิดชื่อผู้ให้ข้อมูลก็ตาม ผู้อุทธรณ์ก็อาจจะทราบว่า บุคคลผู้ใดเป็นผู้ให้ข้อมูลข่าวสารนั้นได้ เนื่องจาก มีบุคคลที่ให้ข้อมูลเพียง ๕ คน เท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ บังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า สำนักงานอัยการสูงสุดได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ในส่วนที่ เป็นสาระสำคัญ และเพียงพอที่ผู้อุทธรณ์สามารถได้แย้งคำสั่งทางปกครองของสำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อการปกป้องสิทธิของตนแล้ว สำหรับข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์ให้วินิจฉัยอุทธรณ์นั้น เห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกิดขึ้นในกระบวนการประเมินบุคคลของหน่วยงาน เป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานผู้ประเมิน มุ่งประสงค์ที่จะให้ ได้ข้อมูลที่มีรายละเอียดเกี่ยวกับความประพฤติของบุคคลที่ถูกประเมินเป็นประเด็นหลัก ซึ่งย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลข่าวสารไม่มีความประสงค์ที่จะให้หน่วยงานของรัฐนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น การประเมินในลักษณะนี้จะต้องกระทำโดยลับ และในขอบเขตจำกัด หากให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใน รายละเอียดซึ่งเกี่ยวกับความประพฤติของผู้ถูกประเมินแล้วย่อมจะส่งผลกระทบต่อการใช้ดุลยพินิจของผู้ประเมิน ได้ ซึ่งจะทำให้การประเมินบุคคลในลักษณะนี้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ดังนั้น เมื่อผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสาร ในส่วนที่เป็นสาระสำคัญในการประเมินแล้ว ข้อมูลข่าวสารการประเมินบุคคลในส่วนที่เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับ ความประพฤติของผู้ถูกประเมินตามคำอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ จึงไม่สมควรให้มีการเปิดเผย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ บังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้ยกอุทธรณ์

(นายสมยศ เชื้อไทย)

หัวหน้าคณะที่ ๓

(ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์)

กรรมการ

(นายมงคล อิน สงขลา)

กรรมการ

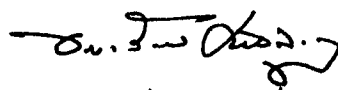
(นายสีกหาญ โทมรศักดิ์)

กรรมการ

(นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์)

กรรมการ

(นายธรรมรัตน์ การพิศิษฏ์)

กรรมการผู้รับผิดชอบด้านวรรณกรรม